

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-66(5)/15/AnŁ

Warszawa, 16 września 2015 r.

DECYZJA DIH-1/62/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Magdaleny Szólkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 30 lipca 2015 r. (nr akt: KD.8361.150.2015/31DEC/15), którą wymierzono temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1300,00 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta złotych zero groszy), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 29 maja 2015 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej „Śląskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę Magdalенę Szólkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach, zwaną dalej również „stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Przedmiotowe pismo odebrała 29 maja 2015 r. osoba upoważniona do reprezentowania strony.

W toku kontroli przeprowadzonej 23 czerwca 2015 r. w sklepie należącym do strony mieszczącym się w Knurowie przy ul. Batorego 3, inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH objęli kontrolą 298 asortymentów towarów i stwierdzili, że w przypadku:

- 276 asortymentów towarów (tj. 65 przypraw, 17 soków, 14 miodów, 15 przetworów warzywnych, 25 suszonych owoców, 14 makaronów, 20 płatków śniadaniowych i musli, 8 kasz, 3 ryżu, 55 herbat ziołowych, 14 nasion, 4 budyniów, 6 cukru, 3 galaretek, 8 mąki,

4 mleka, 1 kawy) nie został spełniony obowiązek uwidocznienia w miejscu sprzedaży ceny jednostkowej towaru, wbrew art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz. 915), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”, oraz § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 568), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen*”;

- 7 asortymentów żywności luzem (tj. 1 kapusty kiszzonej, 3 ciastek, 3 serów) nie został spełniony obowiązek uwidocznienia ceny, co naruszało przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen;
- 4 asortymentów pieczywa nie został spełniony obowiązek uwidocznienia cen i cen jednostkowych, co naruszało przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniana cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 23 czerwca 2015 r. (nr akt kontroli: KD.8361.150.2015).

Strona poinformowała Śląskiego WIIH listem elektronicznym z 7 lipca 2015 r., że „zrobiła ceny na brakujące towary (...)”.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 17 lipca 2015 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Magdalenę Szólkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie organ poinformował o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tego uprawnienia.

Na żądanie organu pierwszej instancji strona przekazała oświadczenie z 27 lipca 2015 r. o przynależności do kategorii mikroprzedsiębiorców oraz o wielkości przychodu netto osiągniętego w sklepie w Knurowie w 2014 roku.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 30 lipca 2015 r. (nr akt: KD.8361.150.2015/31DEC/15) Śląski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wymierzył przedsiębiorcy Magdalenie Szólkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach karę pieniężną w wysokości 1300,00 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta złotych zero groszy), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy.

Pismem z 4 sierpnia 2015 r. (nadanym 5 sierpnia 2015 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji.

Strona podniosła, że prowadzi małą działalność gospodarczą, zalicza się do mikroprzedsiębiorców i nie stać jej na zapłacenie kary pieniężnej wymierzonej zaskarżoną decyzją. W związku z tym, strona wniosła o obniżenie wymierzonej kary pieniężnej do kwoty, „którą będzie w stanie zapłacić”. Strona zakwestionowała ponadto postawiony jej w

ww. decyzji zarzut nieprawidłowego uwidocznienia informacji dotyczących stosowanych obniżek cenowych przy 287 asortymentach towarów. Strona wskazała, że towary te nie miały obniżonej ceny, każdy z tych towarów był natomiast ometkowany i na każdym podana była gramatura. Odwołująca się strona podniosła, że oprócz ww. 287 asortymentów było także 7 produktów, które nie miały ceny na opakowaniu, tylko ceny ich były wypisane na osobnej kartce i wywieszane na ścianie za stanowiskiem kasowym. Strona przyznała, że jest winna swojej nieuwagi i niezapoznania się z nowymi przepisami.

Postanowieniem z 7 sierpnia 2015 r. (nr akt jw.), Śląski WIIH sprostował z urzędu oczywistą omyłkę w uzasadnieniu jego decyzji z 30 lipca 2015 r., tj. zastąpił stwierdzenia dotyczące nieprawidłowego informowania przez stronę o obniżkach cenowych – określeniami dotyczącymi nieuwidocznienia przez stronę cen oraz cen jednostkowych. Postanowienie zostało doręczone stronie 10 sierpnia 2015 r., tj. po złożeniu przez nią odwołania .

Pismem z 25 sierpnia 2015 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Magdalenę Szólkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 4 września 2015 r. strona nawiązała kontakt telefoniczny z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona podtrzymała stanowisko przedstawione w odwołaniu w zakresie trudnej sytuacji materialnej. Wyjaśniła, że trudno jest jej – mikroprzedsiębiorcy – dostosować się do wymagań przepisów o uwidacznianiu cen towarów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Pojęcia ceny i ceny jednostkowej towaru zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy. Cena oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena jednostkowa towaru to cena za jednostkę towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar.

Jak stanowi art. 25 ww. ustawy, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 385) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, towary oferowane kupującym w miejscu sprzedaży opatruje się wywieszkami zawierającymi informacje wskazujące ich nazwy handlowe, ceny oraz jednostki miar, do których odnoszą się uwidocznione ceny.

Ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży, lecz umieszczonych w miejscu niedostępnym i niewidocznym dla kupujących, a w szczególności na zapleczu, uwidacznia się w zestawieniach cen, zwanych "cennikami", które wywiesza się, wyklada lub w inny sposób udostępnia w miejscu sprzedaży towarów tak, aby były one czytelne dla kupujących (por. § 5 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia).

Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia, cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za: 1 litr lub 1 metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości, 1 kilogram lub 1 tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy, 1 metr lub 1 metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni, 1 sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki. Nie wymaga uwidocznienia cena jednostkowa określonego towaru, jeżeli jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru (§ 8 ust. 3 ww. rozporządzenia).

Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, o czym stanowi art. 6 ust. 1 tej ustawy.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku zapowiedzianej kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Magdaleny Szołkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szołkowska w Gliwicach, Śląski WIIH stwierdził, że 287 asortymentów towarów spośród 298 asortymentów skontrolowanych (tj. 96,3% skontrolowanych) nie zostało oznakowanych w sposób określony w przepisach o cenach. Uchybienia polegały głównie na braku uwidocznienia ceny jednostkowej. I tak:

- 276 asortymentów towarów nie posiadało oznakowania ceną jednostkową, wbrew postanowieniom zawartym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen,
- 7 asortymentów żywności luzem (tj. 1 kapusty kiszanej, 3 ciastek, 3 serów) nie został spełniony obowiązek uwidocznienia ceny, co naruszało przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen;
- 4 asortymentów pieczywa nie został spełniony obowiązek uwidocznienia cen i cen jednostkowych, co naruszało przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH decyzją z 30 lipca 2015 r. wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1300 zł.

W odwołaniu strona podniosła, że prowadzi małą działalność gospodarczą, zalicza się do mikroprzedsiębiorców i sytuacja finansowa nie pozwala jej na zapłacenie wymierzonej

kary pieniężnej. W związku z tym, strona wniosła o obniżenie tej kary do kwoty, „którą będzie w stanie zapłacić”.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Prezes UOKiK stwierdził, że wszystkie te czynniki zostały oddzielnie i indywidualnie dla karanego podmiotu przeanalizowane w zaskarżonej decyzji na stronie czwartej w sposób nie budzący zastrzeżeń. Śląski WIIH zgodnie z ww. przepisem uzyskał od strony informację o wielkości jej obrotów i przychodów, a także wziął pod uwagę jej przynależność do kategorii mikroprzedsiębiorców.

Następnie przedsiębiorca Magdalena Szólkowska prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach nie zgodziła się z zarzutem w uzasadnieniu decyzji pierwszej instancji dotyczącym nieprawidłowego uwidocznienia informacji na temat obniżek cenowych 287 asortymentów towarów.

Organ drugiej instancji stwierdził, że stanowisko strony znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci protokołu kontroli z 23 czerwca 2015 r., a Śląski WIIH popełnił w zaskarżonej decyzji oczywistą omyłkę, która została sprostowana z urzędu postanowieniem z 7 sierpnia 2015 r. W wyniku sprostowania w decyzji zostały zastąpione błędne twierdzenia dotyczące nieprawidłowego informowania przez stronę o obniżkach cenowych – określeniami odnoszącymi się do faktycznego zarzutu niewidocznienia przez stronę cen oraz cen jednostkowych. Prezes UOKiK uznał, że treść sprostowanej decyzji znajduje oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Strona nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen w przypadku 7 asortymentów żywności luzem i 4 asortymentów pieczywa oraz uwidocznienia cen jednostkowych w przypadku 276 asortymentów różnych towarów i 4 asortymentów pieczywa. Ze względu na ogólną liczbę 298 skontrolowanych asortymentów towarów należało uznać, że stopień naruszenia przez stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, był wysoki. Z akt sprawy wynika, że postanowienie o sprostowaniu decyzji zostało doręczone stronie 10 sierpnia 2015 r., zatem strona formułując odwołanie w dniu 4 sierpnia 2015 r. (nadane 5 sierpnia w placówce pocztowej) nie mogła mieć wiedzy, że kwestionowany przez nią fragment decyzji został sprostowany przez Śląskiego WIIH i w związku z powyższym ww. zarzut stał się bezprzedmiotowy.

Odwołująca się strona podniosła, że oprócz 287 zakwestionowanych asortymentów produktów, „było także 7 produktów” (strona nie wymienia jakiego rodzaju), które nie miały oznaczenia ceny bezpośrednio na opakowaniu, ale ceny ich były wypisane na osobnej kartce, wywieszzonej na ścianie za stanowiskiem kasowym.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że twierdzenie strony nie znajduje potwierdzenia w aktach sprawy. Żaden z zakwestionowanych asortymentów opisanych w protokole kontroli z 23 czerwca 2015 r. nie odpowiada opisowi przedstawionemu przez stronę i ani w czasie kontroli, ani w toku postępowania w pierwszej instancji, strona nie zgłaszała ww. zastrzeżenia. Należy dodać, że nawet gdyby strona prezentowała informacje o cenach na kartce wywieszzonej w miejscu sprzedaży „na ścianie za

stanowiskiem kasowym”, to w świetle art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, § 3 ust. 1 i § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen, informacje powinny zostać uwidocznione dla konsumentów, tj. winny być dobrze widoczne i czytelne. Prezes UOKiK uznał, że zgromadzony materiał dowodowy świadczy o niedopełnieniu przez stronę obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a tym samym popełnienie czynu sankcjonowanego przepisem art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

W odwołaniu strona przyznała, że nie zapoznała się z „nowymi przepisami” dotyczącymi uwidaczniania cen.

W opinii Prezesa UOKiK okoliczność ta świadczy na niekorzyść ww. przedsiębiorcy, który – jak wynika z wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – prowadzi działalność od 1 lipca 2010 r., od około pięciu lat. W tym czasie strona będąc profesjonalistą powinna zapoznać się z obowiązującymi przepisami dotyczącymi wykonywanej działalności. Powszechny obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów istnieje w polskim prawie od 12 grudnia 2001 r. (przed wejściem w życie ustawy o informowaniu o cenach, wymóg ten wynikał z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach [t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 385]), nie jest to więc „nowy przepis”.

Z opisanych względów, organ drugiej instancji nie uwzględnił zarzutów odwołania oraz wniosku strony o obniżenie jej kary pieniężnej. Decyzję Śląskiego WIIH z 30 lipca 2015 r. Prezes UOKiK utrzymuje więc w mocy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613).

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Magdalena Szólkowska
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą
Eko-Madzia Magdalena Szólkowska w Gliwicach
ul. Jasna 40
44-122 Gliwice
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a